III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 5. juli 2023

om ændringer af rammerne for krisestyring og indskudsforsikring

(CON/2023/19)

(2023/C 307/04)

Indledning og retsgrundlag

Den 18. april 2023 vedtog Kommissionen forslag til 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning m ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingsforanstaltninger ([1]) (herefter »forslag til ændringer af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme« eller »forslag til ændringer af SRMR«), 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår foranstaltninger til tidlig indgriben, betingelser for afvikling og finansiering af afviklingshandlinger ([2]) (herefter »de foreslåede ændringer af direktivet om genopretning og afvikling af banker« eller »de foreslåede ændringer af BRRD«), 3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/49/EU for så vidt angår omfanget af indskudsbeskyttelse, brug af indskudsgarantiordningers midler, grænseoverskridende samarbejde og gennemsigtighed ([3]) (herefter »forslag til ændringer af direktivet om indskudsgarantiordninger« eller »forslag til ændringer af DGSD«) og 4) et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår visse aspekter af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver ([4]) (herefter »de foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer«). De foreslåede ændringer af SRMR, de foreslåede ændringer af BRRD, de foreslåede ændringer af DGSD og de foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer benævnes i det følgende samlet »den foreslåede lovgivningspakke«.

Kommissionen har foreslået, at ECB høres om de foreslåede ændringer af SRMR, de foreslåede ændringer af BRRD og de foreslåede ændringer af DGSD. Den 23. juni og den 3. juli 2023 modtog ECB anmodninger fra henholdsvis Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet om en udtalelse om de foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da den foreslåede lovgivningspakke indeholder bestemmelser, der påvirker: 1) Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) bidrag til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet i henhold til traktatens artikel 127, stk. 5, og 2) de opgaver, som er blevet overdraget til ECB i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter i overensstemmelse med traktatens artikel 127, stk. 6. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

([1]) COM(2023) 226 final.
([2]) COM(2023) 227 final.
([3]) COM(2023) 228 final.
([4]) COM(2023) 229 final.

Generelle bemærkninger

1. *En nødvendig opdatering af Unionens ramme for krisestyring og indskudsforsikring*

1.1. ECB glæder sig meget over Kommissionens foreslåede lovgivningspakke, som har til formål at skabe forbedringer på tværs af alle de forskellige faser af EU's krisestyrings- og indskudsforsikringsramme (CMDI) ([5]). En velfungerende EU-ramme for CMDI er afgørende for at håndtere mulige eller faktiske konkurser hos kreditinstitutter af alle størrelser i og på tværs af medlemsstaterne. Den nuværende CMDI-ramme, der blev indført som reaktion på den globale finanskrise i 2008, har været på plads i nogle år, og erfaringen har vist, at de reformer, der er gennemført i løbet af det seneste årti, har styrket rammens effektivitet betydeligt. Denne revision er en vigtig lejlighed til yderligere at styrke CMDI-rammen i lyset af de erfaringer, der er gjort i de første år af dens anvendelse.

1.2. Den foreslåede lovgivningspakke har til formål at øge de europæiske finansmarkeders modstandsdygtighed i krisesituationer. Den harmoniserer yderligere de gældende krisestyringsregler i hele Unionen og mindsker kompleksiteten af grænseoverskridende krisestyring. Den udvider også anvendelsesområdet for og sigter mod at forbedre effektiviteten af de krisestyringsværktøjer, der er til rådighed til håndtering af krisesituationer, navnlig i forbindelse med mindre og mellemstore kreditinstitutters konkurser.

1.3. ECB glæder sig over forbedringerne af ordningen for tidlig indgriben samt de nye bestemmelser om samarbejde og udveksling af oplysninger mellem tilsyns- og afviklingsmyndigheder, som har til formål yderligere at styrke krisestyringsprocessen. Inden for denne ordning vil det være vigtigt at opretholde en klar ansvarsfordeling mellem tilsyns- og afviklingsmyndighederne.

1.4. ECB glæder sig også over den foreslåede udvidelse af afviklingen ([6]), da dette vil forbedre den effektive håndtering af små og mellemstore kreditinstitutters konkurser på tværs af medlemsstaterne på en harmoniseret måde ([7]). Samtidig er det bydende nødvendigt, at dette bredere anvendelsesområde for afvikling ledsages af tilstrækkelig afviklingsfinansiering for disse små og mellemstore kreditinstitutter. Uden forbedret adgang til finansiering risikerer en udvidelse af anvendelsesområdet for afvikling at være umulig at gennemføre i praksis. ECB støtter derfor fuldt ud, at den foreslåede lovgivningspakke med udgangspunkt i princippet om, at tab i tilfælde af, at et kreditinstitut bliver nødlidende, først og fremmest bør bæres af aktionærer og kreditorer, også giver indskudsgarantiordningerne en større rolle i forbindelse med afvikling, med forbehold af visse sikkerhedsforanstaltninger. Det er vigtigt, at en sådan rolle lettes af en harmoniseret test af de laveste omkostninger og en enkelt indskyderpræference.

1.5. Den foreslåede lovgivningspakke vil gøre det lettere at få adgang til afviklingsfinansieringsordninger i visse scenarier. I systemiske kriser, hvor flere kreditinstitutter samtidig står over for problemer, eller hvor bail-in af en bestemt kategori af kreditorer truer med i alvorlig grad at underminere den finansielle stabilitet, vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at tillade ekstraordinær adgang til afviklingsfinansieringsordninger for at beskytte offentlighedens interesser og undgå systemiske konsekvenser. For at håndtere sådanne ekstraordinære situationer vil ECB støtte indførelsen af en undtagelse for finansiel stabilitet, der giver mulighed for at få adgang til afviklingsfinansieringsordninger forud for en tabsabsorbering på 8 % af de samlede passiver og kapitalgrundlag (TLOF) under ekstraordinære omstændigheder, dog med forbehold af stærke sikkerhedsforanstaltninger.

([5]) Jf. Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2017/6 af 8. marts 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår usikrede gældsinstrumenters prioritetsrækkefølge ved insolvens (EUT C 132 af 26.4.2017, s. 1) og Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2017/47 af 8. november 2017 om revision af EU's ramme for krisestyring (EUT C 34 af 31.1.2018, s. 17). Alle ECB's udtalelser er tilgængelige i EUR-Lex. Jf. også ECB's bidrag til Europa-Kommissionens målrettede høring om gennemgangen af rammen for krisestyring og indskudsforsikring, s. 9, der findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

([6]) Jf. begrundelsen til de foreslåede ændringer af SRMR, s. 5 og 10.

([7]) Jf. »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 1.

1.6. Uanset udvidelsen af afviklingsanvendelsesområdet vil nogle kreditinstitutter fortsat blive likvideret i henhold til den nationale likvidations- eller insolvensprocedure. I sådanne tilfælde er det vigtigt at sikre en smidig og rettidig proces for at undgå enhver »limbo«-situation ([8]) efter en negativ vurdering af offentlighedens interesse.

1.7. Den foreslåede lovgivningspakke har også til formål at harmonisere og forbedre indskudsgarantiordningernes evne til at gribe ind gennem forebyggende og alternative foranstaltninger, f.eks. ved hjælp af den enkelte indskyders præference. ECB vil dog støtte en yderligere harmonisering af disse foranstaltninger. Desuden ville ECB have sat pris på et eksplicit krav om at adskille institutsikringsfonde og indskudsgarantiordninger i artiklerne DGSD. Dette vil navnlig sikre, at en institutsikringsordnings specifikke funktioner fortsat kan udføres med hjælp fra de særlige institutsikringsfonde.

1.8. ECB mener, at der er behov for forbedringer af de nuværende regler for overførsel af bidrag fra indskudsgarantiordninger i tilfælde, hvor kreditinstitutter skifter tilknytning til en anden indskudsgarantiordning i Unionen, da disse regler ellers kunne hindre et mere integreret indre marked for banktjenester i Unionen. I den forbindelse støtter ECB, at Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) får mandat til at udvikle en metode til beregning af de bidrag, der skal overføres, for at sikre overensstemmelse med de overførte risici.

1.9. ECB støtter kraftigt en hurtig afslutning af lovgivningsprocessen i overensstemmelse med målet om at afslutte drøftelserne i indeværende valgperiode ([9]). Den foreslåede lovgivningspakke skaber den rette balance mellem de vigtigste mål om at beskytte skatteydere og indskydere og bevare den finansielle stabilitet. Den udgør en sammenhængende pakke, som skal drøftes holistisk, da dens centrale elementer kun vil fungere efter hensigten, hvis de indføres samtidig.

2. *Fuldførelse af bankunionen*

2.1. Ud over den foreslåede lovgivningspakke, som udgør et afgørende skridt i retning af at styrke bankunionen, vil yderligere initiativer være afgørende for at fuldføre bankunionen i de kommende år.

2.2. For det første er en europæisk indskudsgarantiordning (EDIS) den tredje søjle, der er nødvendig for at fuldføre bankunionen, ([10]) og den vil yderligere styrke modstandsdygtigheden i Unionens banksektor. Det er fortsat en central prioritet at indføre en EDIS med fuld risikodeling, herunder fuld dækning af både likviditetsbehov og tab ([11]). En fælles ordning vil sikre, at tilliden til bankindskuddenes sikkerhed er lige høj i alle medlemsstater ([12]), hvilket vil mindske risikoen for stormløb på banker og sikre den finansielle stabilitet. Ved at bevare indskyderbeskyttelsen på nationalt plan opretholdes forbindelsen mellem et kreditinstitut og dets stat. Dette hindrer skabelsen af lige konkurrencevilkår, svækker den finansielle stabilitet og indebærer, at et af hovedmålene med bankunionen ikke er blevet nået. Oprettelsen af en EDIS kan også åbne op for yderligere forbedringer af krisestyringsrammen og den grænseoverskridende integration i bankunionen. ECB glæder sig over Kommissionens opfordring til en fornyet indsats for at nå frem til en politisk aftale om EDIS ([13]) og opfordrer EU-lovgiverne til at gøre fremskridt i denne henseende.

2.3. For det andet skal fuld operationalisering af den europæiske stabilitetsmekanisme i forbindelse med dens funktion som bagstopper til Den Fælles Afviklingsfond sikres som en prioritet.

([8]) Jf. begrundelsen til de foreslåede ændringer af BRRD, s. 19 og 10.

([9]) Jf. Eurogruppens erklæring af 16. juni 2022 om bankunionens fremtid, som findes på Rådets websted www.consilium.europa.eu.

([10]) Jf. afsnit 1.1 i Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2016/26 af 20. april 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 med henblik på oprettelsen af en europæisk indskudsforsikringsordning (EUT C 252 af 12.7.2016, s. 1).

([11]) Jf. »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 1-4 og 14-15.

([12]) Jf. afsnit 1.1 i udtalelse CON/2016/26.

([13]) Jf. meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om revisionen af rammerne for krisestyring og indskudsforsikring med henblik på fuldførelse af bankunionen (COM(2023) 225 final).

2.4. For det tredje er adgang til likviditet afgørende for en vellykket afvikling, hvilket også fremgår af de seneste krisesituationer. Bankunionen mangler i øjeblikket stadig en ramme for likviditet i forbindelse med afvikling. En sådan ramme bør etableres i overensstemmelse med Rådet for Finansiel Stabilitets vejledende principper og international bedste praksis.

Specifikke bemærkninger

3. *Foranstaltninger til tidlig indgriben vedtaget af tilsynsmyndigheden*

3.1. ECB glæder sig over Kommissionens forslag vedrørende rammerne for tidlig indgriben, som bygger på ECB's tidligere anbefalinger ([14]). Den foreslåede lovgivningspakke er vigtig for at tackle de nuværende udfordringer i forbindelse med anvendelsen af denne ramme. At skabe et direkte retsgrundlag for ECB's udøvelse af beføjelser til tidlig indgriben i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ([15]) (herefter »forordningen om den fælles afviklingsmekanisme«, SRMR) ([16]) reducerer risikoen for potentielt divergerende gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ([17]) (herefter »direktivet om genopretning og afvikling«, BRRD) i national ret. Den foreslåede lovgivningspakke fjerner også overlapningen mellem tidlig indgriben og tilsynsforanstaltninger og styrker deres respektive praktiske anvendelse ([18]). Ud over disse ændringer støtter ECB, at betingelserne for vedtagelse af foranstaltninger til tidlig indgriben tilpasses betingelserne for ECB's vedtagelse af tilsynsforanstaltninger. Dette vil udvide tilsynsmyndighedens mulighed for at gribe hurtigt ind gennem vedtagelse af foranstaltninger til tidlig indgriben for at afhjælpe konstaterede svagheder, selv om der endnu ikke er sket en overtrædelse eller sandsynlig overtrædelse af tilsynskravene. ECB anbefaler, at henvisningen til en hurtig og betydelig forværring af enhedens finansielle situation slettes som en forudsætning for at træffe en foranstaltning til tidlig indgriben. En sådan henvisning kan underminere tilsynsmyndighedens evne til korrekt og rettidigt at håndtere en forværring af enhedens situation, hvor en sådan forværring f.eks. ikke er hurtig, men stadig betydelig, eller en sådan forværring vedrører ledelsesspørgsmål, intern kontrol og andre ikkefinansielle parametre.

3.2. ECB glæder sig også over forslaget om at medtage beføjelsen til at vedtage alle foranstaltninger til tidlig indgriben i henhold til en enkelt bestemmelse ([19]) på de samme betingelser uden at medtage en eskaleringsskala. Dette vil gøre det muligt hurtigt at vedtage de(n) mest hensigtsmæssige foranstaltning(er) til tidlig indgriben under hensyn til de særlige omstændigheder i hver enkelt situation.

3.3. De foreslåede ændringer af SRMR har til formål at give ECB beføjelse til at vedtage foranstaltninger til tidlig indgriben på grundlag af en overtrædelse eller en sandsynlig overtrædelse af minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) ([20]), selv om en sådan overtrædelse ikke er i strid med tilsynskravene. MREL har til formål at lette gennemførelsen af en velordnet afviklingsstrategi for et kreditinstitut, der ikke længere er levedygtigt. De tjener som sådan et særskilt formål i forhold til tilsynsmæssige krav, der har til formål at sikre kreditinstitutternes sikkerhed og soliditet. Det følger heraf, at afviklingsmyndighederne er bedst placeret og juridisk kompetente til at overvåge opfyldelsen af MREL-målene og til at iværksætte afhjælpende foranstaltninger i forbindelse hermed. Derfor bør beføjelsen til at håndtere overtrædelser af MREL-kravet forblive udelukkende hos afviklingsmyndighederne i alle tilfælde, hvor overtrædelser af MREL ikke samtidig kan betragtes som overtrædelser af kapitalgrundlagskravene. Derved undgås overlapning af opgaver og udviskning af ansvarsområder mellem tilsyns- og afviklingsmyndigheder.

([14]) Jf. afsnit 4 i udtalelse CON/2017/47 og »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 2 og 5-6.

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

([16]) Jf. artikel 1, nr. 15), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 13 i SRMR.

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

([18]) Jf. artikel 1, nr. 15), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 13 i SRMR.

([19]) Jf. artikel 1, nr. 15), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 13 i SRMR.

([20]) Jf. artikel 1, nr. 15), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 13 i SRMR.

3.4. Tilsynsforanstaltninger kan ganske vist effektivt løse visse problemer med strukturel levedygtighed, men de kan vise sig at være utilstrækkelige i sager, der involverer kreditinstitutter med svage forretningsmodeller, der oplever langvarige vanskeligheder og en konstant udtømning af kapitalen. Så længe sådanne kreditinstitutter ikke opfylder betingelserne for at blive anset for at være »nødlidende eller forventeligt nødlidende«, vil den nuværende værktøjskasse muligvis ikke give den kompetente myndighed tilstrækkelige værktøjer til at få disse kreditinstitutter til at tage passende skridt til at imødegå disse risici. De seneste erfaringer viser, at en gradvis frivillig afvikling ledsaget af passende kapital- og likviditetsstøtte under særlige omstændigheder kan være en omkostningseffektiv løsning for kreditinstitutter med en svag forretningsmodel til at forlade markedet og dermed undgå en langvarig nedgang, herunder yderligere tab og kapitaludtømning over flere år, som kulminerer med kreditinstituttets konkurs. I lyset heraf støtter ECB indføjelsen af en udtrykkelig bestemmelse, der giver de kompetente myndigheder beføjelse til i forbindelse med tidlig indgriben at anmode om forelæggelse af en plan, der skal gennemføres i tilfælde af en frivillig afvikling. Den kompetente myndighed kan kræve, at instituttet medtager yderligere elementer i planen. Udarbejdelsen af en sådan plan vil øge institutionens bevidsthed om de tilgængelige strategiske muligheder og de dermed forbundne omkostninger. Under alle omstændigheder vil den endelige beslutning om planens gennemførelse være overladt til det pågældende institut og dets aktionærer.

4. *Forberedelse af afvikling*

4.1. ECB støtter fuldt ud forslagene om yderligere at styrke samarbejdet og informationsudvekslingen mellem ECB og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) i forbindelse med forberedelserne til afvikling ([21]). Selv om samarbejdet og informationsudvekslingen mellem ECB i dens tilsynsfunktion og SRB allerede er omfattende på grundlag af det bilaterale aftalememorandum ([22]), glæder ECB sig over forslagene om at sikre et tættere samarbejde direkte i lovgivningen.

4.2. ECB forstår, at den foreslåede beføjelse for ECB til at indsamle afviklingsrelaterede oplysninger, f.eks. gennem inspektioner på stedet, og give dem til SRB ([23]), har til formål at erstatte den nuværende beføjelse til tidlig indgriben, der er fastsat i BRRD ([24]). ECB foreslår ikke desto mindre nogle mindre ændringer af de relevante bestemmelser om en sådan beføjelse og indfører en forklarende betragtning, der præciserer behovet for fra sag til sag at vurdere, hvordan disse oplysninger skal indsamles.

4.3. Desuden er begrebet »tilsynsaktivitet« ikke defineret i den foreslåede lovgivningspakke, hvilket gør det vanskeligt at definere omfanget af ECB's foreslåede pligt til at underrette SRB om en sådan »tilsynsaktivitet« ([25]). ECB kan i stedet underrette SRB om alle relevante ECB-tilsynsvurderinger, som deles med dens besluttende organer.

5. *Forebyggende rekapitalisering og statslig likviditetsstøtte*

5.1. ECB gentager, at forebyggende rekapitalisering er et nyttigt redskab i forbindelse med ekstraordinære omstændigheder inden for den nuværende krisestyringsramme, som bør opretholdes ([26]). Det er en af de få undtagelser fra den generelle regel om, at ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et kreditinstitut fører til, at det betragtes som et nødlidende eller forventeligt nødlidende kreditinstitut. Forebyggende rekapitalisering er underlagt strenge betingelser, som tidligere kun er blevet opfyldt i et begrænset antal tilfælde. Den begrænsede anvendelse af instrumentet viser, at den nuværende konditionalitet er hensigtsmæssig. De relevante myndigheder skal være i stand til fuldt ud at tage hensyn til de særlige omstændigheder i hver enkelt sag.

([21]) Jf. betragtning 14 og artikel 1, nr. 16), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 13c i SRMR.
([22]) Aftalememorandum mellem Den Fælles Afviklingsinstans og Den Europæiske Centralbank med hensyn til samarbejde og udveksling af oplysninger, som findes i EUR-Lex.
([23]) Jf. artikel 1, nr. 16), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 13c i SRMR.
([24]) Jf. artikel 27, stk. 1, litra h), i BRRD.
([25]) Jf. artikel 1, nr. 16), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 13c, stk. 1, litra b), i SRMR.
([26]) Jf. »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 2 og 6-7.

5.2. ECB glæder sig generelt over præciseringerne i de foreslåede ændringer af SRMR samt forslagene om at opretholde den eksisterende værktøjskasse til identifikation af påløbne tab (dvs. ingen obligatorisk gennemgang af aktivernes kvalitet, da andre værktøjer som f.eks. kontroller på stedet også kan være egnede), da forebyggende rekapitaliseringer typisk skal gennemføres hurtigt for at være effektive ([27]).

5.3. Samtidig bør betingelserne for forebyggende rekapitalisering ikke begrænse de relevante myndigheders mulighed for at tage hensyn til de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. I den forbindelse vil den nyligt foreslåede definition af solvens ([28]) tvinge den kompetente myndighed til at konkludere, at en enhed ikke er solvent med henblik på forebyggende rekapitalisering, også baseret på rent tekniske eller forventeligt midlertidige overtrædelser af kapitalkravene, hvilket uberettiget kan begrænse forebyggende rekapitaliseringer samt statslig likviditetsstøtte. ECB anbefaler derfor, at den nye definition præciseres, således at en enhed stadig kan vurderes som solvent, også i tilfælde af overtrædelser eller sandsynlige overtrædelser af kapitalkravene, hvis disse overtrædelser anses for at være af midlertidig karakter i lyset af sagens særlige omstændigheder.

5.4. ECB anerkender fordelene ved at kræve en exitstrategi fra støtteforanstaltningen ([29]). Fastsættelse af en fast tidsplan uden mulighed for at forlænge den skaber imidlertid en risiko for en »cliff edge«-effekt, fordi markederne kan foregribe udtrædelsesfristen, hvilket vil få negative konsekvenser for markedsvilkårene til skade for de offentlige indtægter. Desuden bør det være muligt at tage højde for uventede markedsudviklinger. ECB ser heller ikke noget behov for at godkende en exitstrategi ud fra et tilsynsperspektiv ud over Kommissionens godkendelse, der allerede kræves i forbindelse med den generelle statsstøtteproces. For at kunne reagere effektivt i tilfælde af uventede omstændigheder bør den automatiske kobling mellem eventuelle forsinkelser i gennemførelsen af exitstrategien og en FOLTF-vurdering fjernes. Endelig kan en begrænsning af værdien af egentlige kernekapitalinstrumenter (CET1), der er erhvervet gennem en forebyggende rekapitalisering, til 2 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb også unødigt begrænse brugen af tilgængelige løsninger. Den kan f.eks. skabe uønskede »cliff edge«-effekter og indebære en risiko for, at rekapitaliseringsforanstaltningen er utilstrækkelig og ikke formår at genoprette markedets tillid.

6. *Interventioner fra indskudsgarantiordninger*

6.1. Forebyggende foranstaltninger fra indskudsgarantiordninger har vist sig at være et nyttigt kriseforebyggelsesværktøj. I henhold til den foreslåede lovgivningspakke vil det fortsat være en mulighed for medlemsstaterne at give indskudsgarantiordningerne mulighed for at finansiere forebyggende interventioner ([30]). I betragtning af de potentielle fordele ved disse værktøjer opfordrer ECB EU-lovgiverne til at stille forebyggende foranstaltninger til rådighed for indskudsgarantiordninger i hele Unionen inden for rammerne af en harmoniseret indskudsgarantiramme. ECB erkender imidlertid, at det kan tage nogen tid for indskudsgarantiordningerne at opbygge den nødvendige kapacitet til forebyggende foranstaltninger, og mener, at en overgangsperiode derfor kan være hensigtsmæssig. Der er behov for yderligere harmonisering for at sikre lige vilkår i hele Unionen, passende sikkerhedsforanstaltninger og en bedre udstyret værktøjskasse og dermed sikre overensstemmelse med de overordnede mål for CMDI-rammen.

6.2. ECB glæder sig over de præciseringer, der er foreslået til SRMR ([31]) og BRRD ([32]), hvorefter indskudsgarantiordningernes interventioner i overensstemmelse med indskudsgarantidirektivets ([33]) regler om forebyggende foranstaltninger ikke udløser en vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Dette vil skabe større klarhed og sikkerhed for de kompetente myndigheder. ECB har ikke desto mindre visse forbehold med

([27]) Jf. artikel 1, nr. 20), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 18a, stk. 2, i SRMR.
([28]) Jf. artikel 1, nr. 20), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 18a i SRMR, og artikel 1, nr. 19), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 32c i BRRD.
([29]) Jf. artikel 1, nr. 20), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 18a, stk. 2, litra b), i SRMR.
([30]) Jf. artikel 1, nr. 12), i de foreslåede ændringer til DGSD, som ændrer artikel 11 i DGSD.
([31]) Jf. artikel 1, nr. 19), litra b), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 18, stk. 4, litra d), i SRMR.
([32]) Jf. artikel 1, nr. 17), litra b), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 32, stk. 4, litra d), i BRRD.
([33]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

hensyn til den betingelse, hvorefter den kompetente myndighed skal fastslå, at en indskudsgarantiordnings indgriben er nødvendig for at bevare det pågældende kreditinstituts finansielle soliditet og langsigtede levedygtighed, for at den forebyggende intervention ikke kan udløse en vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende ([34]). ECB anbefaler derfor, at denne henvisning udgår i de foreslåede ændringer af SRMR og BRRD.

6.3. ECB glæder sig også over harmoniseringen af testen med de laveste omkostninger, inden indskudsgarantiordningerne anvendes, eller når det overvejes at anvende en forebyggende foranstaltning under indskudsgarantiordningen ([35]). I alle tilfælde af brug af indskudsgarantiordninger vil en harmoniseret testramme for de laveste omkostninger bidrage til at skabe lige vilkår og sikre konsekvens på tværs af medlemsstaterne. Med hensyn til den specifikke situation med forebyggende foranstaltninger bemærkes det i de foreslåede ændringer af direktivet om indskudsgarantiordninger, at det er en udfordring at forudsige inddrivelser af likvidation, da der bør træffes forebyggende foranstaltninger længe før enhver forudsigelig likvidation ([36]). Disse forslag foreslår derfor, at der anvendes en justeringsfaktor på 85 % på den anslåede andel af inddrivelser, når der foretages en test af de laveste omkostninger for en forebyggende foranstaltning, hvorved der frigøres yderligere midler fra indskudsgarantiordningen. En ensartet anvendelse af en sådan justeringsfaktor for forebyggende og alternative foranstaltninger samt bidrag fra indskudsgarantiordningen til afvikling vil skabe yderligere lige vilkår og bidrage til at lette disse indskudsgarantiordningers interventioner i flere scenarier. Da situationen for de institutter, der er omfattet af forebyggende foranstaltninger, imidlertid kan være meget forskellig med hensyn til deres balance og graden af deres forværring, tager en skaleringsfaktor muligvis ikke i tilstrækkelig grad højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for forebyggende foranstaltninger. Dette spørgsmål kan behandles mere effektivt af EBA som led i dens foreslåede udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ([37]).

6.4. De foreslåede ændringer af direktivet om indskudsgarantiordninger fastsætter, at kreditinstitutter, der anmoder om en indskudsgarantiordning til finansiering af forebyggende foranstaltninger, skal forelægge den kompetente myndighed en note med foranstaltninger, som disse kreditinstitutter forpligter sig til at træffe for at sikre eller genoprette overholdelsen af tilsynskravene, herunder foranstaltninger til at mindske risikoen for en forværring af den finansielle soliditet og styrke kreditinstituttets kapital- og likviditetsposition. ECB foreslår at præcisere, at tilsynsmyndigheden kun vil være forpligtet til at kontrollere den forventede overholdelse af tilsynskravene. Dette vil omfatte kontrol af de tilsynsmæssige og tilsynsmæssige aspekter af afhjælpningsplanerne, som har til formål at sikre eller genoprette overholdelsen af tilsynskravene, og sikring af kreditinstituttets levedygtighed på lang sigt. Den tilsynsførende bør arbejde tæt sammen med nationale udpegede myndigheder eller indskudsgarantiordningers myndigheder i spørgsmål, der henhører under deres mandat, og som de fortsat er ansvarlige for. Desuden har indskudsgarantiordningen og/eller den udpegede myndighed en reel interesse og er bedst i stand til at overvåge kreditinstituttets tilbagebetaling af det beløb, som indskudsgarantiordningen har bidraget med til den forebyggende foranstaltning, samt den tilhørende tidsramme og på dette grundlag beslutte, om der skal træffes yderligere forebyggende foranstaltninger over for det pågældende kreditinstitut.

6.5. ECB foreslår et udtrykkeligt krav om adskillelse af institutsikringsordninger og indskudsgarantiordninger. Tidligere erfaringer har vist, at en særskilt institutsikringsfond er vigtig for, at sådanne ordninger kan fungere gnidningsløst. Der vil også være betydelige fordele ved at have særskilte institutsikringsordninger og indskudsgarantiordninger, eftersom særskilte institutsikringsfonde ikke er underlagt de begrænsninger, der er fastsat i direktivet om indskudsgarantiordninger. En særskilt institutsikringsfond sikrer derfor, at andre af en institutsikringsordnings funktioner fortsat kan udføres med hjælp fra de midler, der er afsat til institutsikringsordningens formål. Institutsikringsordningen sikrer f.eks. ved at gribe proaktivt og rettidigt ind, at dens medlemsinstitutter opfylder de reguleringsmæssige kapitalgrundlagskrav og likviditetskrav. ECB glæder sig over, at disse særskilte indskudsgarantifonde som tidligere ikke vil være omfattet af kravene i direktivet om indskudsgarantiordninger. Med hensyn til deres rolle som indskudsgarantiordninger støtter ECB, at institutsikringsordninger fortsat bør være underlagt direktivet om indskudsgarantiordninger for at sikre lige vilkår. Kommissionens forslag – kombineret med en adskillelse af institutsikringsordninger og indskudsgarantiordninger – bevarer derfor den nødvendige fleksibilitet, samtidig med at der sikres juridisk klarhed og lige vilkår.

7. *Tidlig varsling om en eventuel vurdering af, om en fond er nødlidende eller forventeligt nødlidende*

7.1. De foreslåede ændringer af SRMR fastsætter, at ECB eller den relevante kompetente nationale myndighed så tidligt som muligt bør underrette SRB, når de mener, at der er en væsentlig risiko for, at en eller flere af betingelserne for, at et institut kan anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, vil være opfyldt ([38]). ECB eller den

([34]) Jf. artikel 1, nr. 20), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 18a, stk. 1, litra b), i SRMR, og artikel 1, nr. 19), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 32c, stk. 1, litra b), i BRRD.

([35]) Jf. artikel 1, nr. 13), i de foreslåede ændringer af DGSD, som indsætter en ny artikel 11e i DGSD.

([36]) Jf. betragtning 30 til ændringsforslaget til DGSD.

([37]) Jf. artikel 1, nr. 13), i de foreslåede ændringer af DGSD, som indsætter en ny artikel 11e, stk. 5, i DGSD.

([38]) Jf. betragtning 15 og artikel 1, nr. 16), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 13c i SRMR.

kompetente nationale myndighed og SRB vil derefter udveksle synspunkter om mulige foranstaltninger til at forhindre, at et sådant sammenbrud bliver til virkelighed, samt en rimelig tidsramme for deres gennemførelse. ECB eller den kompetente nationale myndighed og SRB overvåger udviklingen i sagen og mødes regelmæssigt.

7.2. ECB støtter denne nye tidlige varslingsproces og glæder sig over, at den ikke påvirker den veletablerede afviklingsprocedure ([39]), herunder navnlig principperne, kompetencen og proceduren for vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Dette vil yderligere udvikle bedste praksis vedrørende samarbejdet mellem ECB og SRB. Desuden sikrer den, at ECB eller den kompetente nationale myndighed og SRB kan vurdere krisesituationer, efterhånden som de udvikler sig, og reagere på den mest hensigtsmæssige måde med deres fulde værktøjskasse.

7.3. I den forbindelse glæder ECB sig over, at udløsningen af denne nye tidlige varslingsproces ikke er en forudsætning for en efterfølgende vurdering af, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende ([40]). I krisetider med hastig udvikling kan det være hensigtsmæssigt straks at foretage en sådan vurdering i betragtning af situationens alvor og manglen på umiddelbart tilgængelige foranstaltninger, der kan forhindre konkursen.

8. *Afviklingsprocedure*

8.1. ECB glæder sig over udvidelsen af anvendelsesområdet for afvikling. Et bredere anvendelsesområde for afvikling vil gøre afviklingsværktøjer tilgængelige for en bredere vifte af kreditinstitutter og dermed forbedre adgangen til internationale afviklingsværktøjer baseret på bedste praksis og sikre yderligere harmonisering inden for krisestyring. Samtidig forstår ECB, at forslaget ikke vil kræve, at afviklingsmyndighederne øremærker mindre kreditinstitutter til afvikling, hvis en sådan foranstaltning ville være uforholdsmæssig. Disse kreditinstitutter kunne stadig afvikles i henhold til nationale insolvensprocedurer, hvis dette ville føre til et mere tilfredsstillende resultat. Under alle omstændigheder ser ECB gerne en analyse af, om den kumulative virkning af de foreslåede ændringer af vurderingen af offentlighedens interesse, herunder det nye mål om at minimere tab for indskudsgarantiordningerne, opfylder den tilsigtede forholdsmæssige udvidelse af afviklingen.

8.2. En udvidelse af afviklingsanvendelsesområdet til at omfatte små og mellemstore kreditinstitutter kan kun være troværdig, hvis der findes realistiske løsninger til at sikre tilstrækkelig finansiering af afvikling, herunder kreditinstitutternes interne tabsabsorberingskapacitet, men ikke mindst adgang til indskudsgarantiordningers finansierings- og afviklingsfinansieringsordninger.

8.3. Princippet om, at tab i et kreditinstitut, der bliver nødlidende, først og fremmest skal bæres af aktionærer og kreditorer, er en hjørnesten i EU's krisestyringsramme. ECB glæder sig derfor over, at dette centrale princip bekræftes i den foreslåede lovgivningspakke.

8.4. Samtidig indebærer en udvidelse af afviklingsmulighederne til også at omfatte små og mellemstore kreditinstitutter udfordringer. Disse kreditinstitutter er ofte stærkt afhængige af indskud som finansieringskilde og kan, afhængigt af de lokale markedsforhold, have vanskeligt ved at udstede andre finansielle instrumenter, der på pålidelig vis kan absorbere tab eller konverteres til egenkapital, når kreditinstituttet går konkurs. Der kan være situationer, hvor bail-in af indskud, der ikke er beskyttet af indskudsgarantiordningen (udækkede indskud), kan udløse risici for den finansielle stabilitet, hvilket kan føre til en ødelæggelse af værdien, der skader offentlighedens interesser. Dette kan f. eks. være tilfældet, når bail-in af udækkede indskud i ét kreditinstitut fører til hævning af udækkede indskud i andre kreditinstitutter, hvorved afsmitningen spredes. ECB glæder sig over, at den foreslåede lovgivningspakke indeholder muligheder for at forbedre beskyttelsen af indskydere ved at forbedre indskudsgarantiordningens evne til at yde finansiering i forbindelse med afvikling ([41]). Det er afgørende, at dette opnås ved at præcisere og udvide testen med de laveste omkostninger ([42]) og indføre en enkeltstrenget indskyderpræference med en ensartet rangordning af alle indskud ([43]). Tilsvarende glæder ECB sig over Kommissionens forslag om at medregne indskudsgarantiordningens

([39]) Jf. betragtning 15 til ændringsforslaget til SRMR.
([40]) Jf. betragtning 16 til ændringsforslaget til SRMR.
([41]) Jf. eksempelvis artikel 1, nr. 56), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 109 i BRRD.
([42]) Jf. artikel 1, nr. 13), i de foreslåede ændringer af DGSD, som indsætter en ny artikel 11e i DGSD.
([43]) Jf. artikel 1, nr. 55), litra a), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 108, stk. 1, i BRRD.

bidrag til minimumskravet til tabsabsorbering for adgang til afviklingsfinansieringsordninger, herunder Den Fælles Afviklingsfond, når der anvendes et overførselsværktøj ([44]). Disse ændringer, der forbedrer indskudsgarantiordningens og afviklingsfinansieringsordningernes evne til at støtte afviklingen af små og mellemstore kreditinstitutter, er et uundværligt modstykke til en meningsfuld udvidelse af anvendelsen af afviklingsværktøjer til sådanne kreditinstitutter. Det er derfor vigtigt at vedtage den foreslåede lovgivningspakke holistisk og sikre, at ændringer af CMDI-rammen formuleres på en sammenhængende måde. Kun at gennemføre nogle af elementerne i den foreslåede lovgivningspakke kan føre til, at det ikke lykkes at anvende en løsning i praksis.

8.5. I overensstemmelse med princippet om, at tab i et kreditinstitut, der bliver nødlidende, først og fremmest bør bæres af aktionærer og kreditorer, skal alle kreditinstitutter, der er øremærket til afvikling, have en mindste tabsabsorberingskapacitet som et første forsvar, der er tilstrækkeligt kalibreret i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og derved sikre markedsdisciplin og minimere afhængigheden af eksterne finansieringskilder. Selv med indskudsgarantiordningernes mulighed for at bidrage til finansieringen af afviklingen og for, at dette bidrag medregnes i TLOF-minimumskravet om tabsabsorbering på 8 % ([45]), kan en opfyldelse af TLOF-tærsklen på 8 % imidlertid forstærke den negative dynamik i en systemisk krise, f.eks. hvis flere kreditinstitutter går konkurs samtidig, eller hvis dette ville kræve, at visse kreditorer påføres tab, hvilket igen i alvorlig grad kan underminere den finansielle stabilitet. ECB vil derfor i særlige tilfælde støtte indførelsen af en undtagelse for finansiel stabilitet for adgang til afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med henstillingen fra Den Internationale Valutafond (IMF) ([46]). Dette vil give adgang til afviklingsfinansieringsordninger forud for tabsabsorbering på 8 % TLOF i tilfælde, hvor dette er strengt nødvendigt for at beskytte offentlighedens interesser og sikre den finansielle stabilitet. Denne mulighed bør derfor være underlagt strenge betingelser og forvaltningsordninger i stil med en sammenlignelig mekanisme, der findes i USA, f. eks. krav om fælles godkendelse fra SRB, Kommissionen og ECB. Undtagelsen vil kun blive anvendt i tider med en krise i hele euroområdet eller i en medlemsstat, eller hvor der er risiko for en sådan krise, som en sidste udvej og efter at have udnyttet kreditinstitutternes tabsabsorberende evne i videst muligt omfang uden at skabe negative virkninger for den finansielle stabilitet ([47]).

8.6. Selv med en udvidelse af vurderingen af offentlighedens interesse vil en række mindre kreditinstitutter sandsynligvis ikke være omfattet af afvikling. For disse kreditinstitutter, for hvilke anvendelsen af afviklingsrammen stadig ikke vil være forholdsmæssig, ser ECB gerne forbedringer og yderligere harmonisering af nationale insolvensbehandlinger ([48]). Ambitionsniveauet i den foreslåede lovgivningspakke er begrænset i denne henseende. ECB opfordrer EU-lovgiverne til at harmonisere og udvide tilgængeligheden af alternative foranstaltninger under likvidation i alle medlemsstater, navnlig indskudsgarantiordningernes mulighed for at støtte overførsler af aktiver og passiver til et erhvervende kreditinstitut. ECB glæder sig over de foreslåede ændringer af kreditorhierarkiet og præciseringen af testen med de laveste omkostninger, som vil føre til bedre adgang til indskudsgarantiordningernes finansiering og en bredere tilgængelighed af disse foranstaltninger. Hvis disse alternative foranstaltninger findes i alle medlemsstater, vil det give mulighed for en hurtigere, mere effektiv og mere harmoniseret proces til forvaltning af likvidation af kreditinstitutter, hvilket i sidste ende vil gavne den finansielle stabilitet og indskyderne og begrænse indskudsgarantiordningernes udbetalingsbehov.

8.7. Endelig glæder ECB sig over præciseringen af, at ansvarsfordelingen i proceduren for nedskrivning af kapitalinstrumenter og andre nedskrivningsrelevante passiver fuldt ud afspejler ansvarsfordelingen i afviklingsproceduren ([49]). Dette indebærer, at tilsynsmyndighedens primære ansvar vedrører vurderinger af, om en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende, mens de resterende betingelser for nedskrivningen vurderes af afviklingsmyndigheden.

([44]) Jf. artikel 1, nr. 24), litra a), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 27, stk. 7, i SRMR.

([45]) Jf. artikel 1, nr. 24), litra a), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer artikel 27, stk. 7, i SRMR.

([46]) Jf. IMF, Financial Sector Assessment Program – Technical Note – Bank Resolution and Crisis Management (2018), s. 6 og 30, som findes på IMF's websted www.imf.org.

([47]) Jf. også »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 4.

([48]) Jf. »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 3 og 11. ECB opfordrede Kommissionen til at undersøge mulighederne for at finde løsninger såsom oprettelsen af en europæisk ramme for administrativ likvidation – støttet af EDIS – for at sikre, at sådanne kreditinstitutters konkurs håndteres på en effektiv og harmoniseret måde.

([49]) Jf. betragtning 26 og artikel 1, nr. 23), i de foreslåede ændringer af SRMR, som ændrer artikel 21 i SRMR.

9. *Indskyderpræference*

9.1. ECB glæder sig over Kommissionens forslag om at indføre en enkeltstrenget indskyderpræference ([50]). Denne tilgang vil sikre større harmonisering af kreditinstituttets kreditorhierarki i hele Unionen og sikre, at alle indskud, herunder indskud i store selskaber og udelukkede indskud, *rangerer på lige fod* og højere end almindelige usikrede fordringer. Denne tilgang vil forbedre adgangen til indskudsgarantiordningers finansiering med henblik på at bevare indskudsbeholdningen som helhed, hvilket betyder, at indskudsgarantiordningen bedre kan bidrage til krisestyringsforanstaltninger ved afvikling samt gennem forebyggende eller alternative foranstaltninger, herunder overførselsstrategier. Dette forbedrer i væsentlig grad de tilgængelige krisestyringsløsninger ([51]) og gør det lettere at forhindre afsmittende finansielle stabilitetsproblemer som følge af, at andre kreditinstitutter står over for stormløb på banker fra uforsikrede indskydere. Den udvidede adgang til strategier for salg af forretningsaktiviteter, enten i forbindelse med afvikling eller i forbindelse med alternative foranstaltninger under indskudsgarantiordningen, kan mindske brugen af fragmenteret likvidation som et middel til at håndtere kreditinstitutters konkurs. Dette er gavnligt, da en fragmenteret afvikling kan ødelægge værdien og være forstyrrende for indskyderne og for den finansielle stabilitet. Den foreslåede tilgang mindsker også behovet for indskyderudbetalinger, hvilket ofte kræver, at indskudsgarantiordningerne mobiliserer store beløb, hvilket begrænser deres likviditet og deres evne til at håndtere yderligere kreditinstitutters konkurs. Ved at sikre bedre adgang til indskud og finansiel stabilitet reduceres incitamenterne til at anvende skatteydernes penge i forbindelse med kreditinstitutters konkurs også. Det er vigtigt at bemærke, at dækkede indskydere fortsat er fuldt ud beskyttet af indskudsgarantiordningen i alle scenarier, men også nyder godt af overførselsstrategier, der kan opnå uafbrudt adgang til deres indskud ([52]).

9.2. Ved at foretrække alle indskud frem for privilegerede fordringer i kreditorhierarkiet vil denne tilgang også lette fordelingen af tab til usikrede gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter, hvilket vil gøre det lettere at sikre fuld tabsabsorbering hos kreditorer, der er omfattet af bail-in, uden at stå over for problemer med finansiel stabilitet. Det vil også minimere risikoen for erstatningskrav i henhold til princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere, og dermed øge afviklingsmulighederne ([53]).

9.3. Samtidig anerkender ECB, at indførelsen af en enkeltstrenget indskyderpræference kan medføre yderligere omkostninger for indskudsgarantiordningerne i visse scenarier for styring af bankkriser. ECB bemærker, at en enkeltstrenget indskyderpræference har vist sig at være en succes i en række jurisdiktioner, men en yderligere analyse af de specifikke situationer, hvor der kan opstå yderligere omkostninger for indskudsgarantiordningerne, eller hvor der kan opstå uberettigede konsekvenser, vil være velkommen. Denne analyse bør også så vidt muligt og under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort i jurisdiktioner, der har indført en enkeltstrenget indskyderpræference, tage hensyn til de foreslåede ændringers indvirkning på kreditvurderingen og prisfastsættelsen af usikret seniorgæld og yderligere undersøge samspillet mellem den enstrengede indskyderpræference og visse indskuds berettigelse med henblik på MREL. Desuden er ECB åben for at undersøge alternative løsninger, der forbedrer indskudsgarantiordningernes evne til at bidrage til afvikling (samt ved hjælp af forebyggende og alternative foranstaltninger) i samme omfang, som det ville være muligt med en enkelt indskyderpræference, samtidig med at indskudsgarantiordningernes eksponering for tab efter en udbetaling ved likvidation begrænses. I forbindelse med undersøgelsen af sådanne løsninger vil det være bydende nødvendigt at sikre, at enhver udvidelse af anvendelsesområdet for afvikling kombineres med tilstrækkelig adgang til finansiering i forbindelse med afvikling, herunder navnlig finansiering fra indskudsgarantiordninger. Endelig vil virkningen af indførelsen af en enkeltstrenget indskyderpræference på kreditinstitutternes passivstruktur naturligvis kræve nøje tilsyn, og ECB er parat til at vurdere dette nøje for de kreditinstitutter, der hører under dens ansvarsområde.

10. *Adressering af risikoen for »limbo«-situationer*

10.1. BRRD kræver allerede, at medlemsstaterne sikrer, at et nødlidende institut, der ikke er omfattet af afvikling, afvikles på en velordnet måde i overensstemmelse med gældende national lovgivning ([54]). ECB støtter de foreslåede ændringer af BRRD, som yderligere præciserer denne mekanisme og sikrer ([55]), at en sådan likvidation indledes hurtigst muligt, og at den resulterer i, at kreditinstituttet trækker sig ud af markedet eller bringer sine bankaktiviteter til ophør inden for en rimelig tidsramme ([56]).

([50]) Jf. artikel 1, nr. 55), litra a), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 108, stk. 1, i BRRD.

([51]) Jf. også i denne henseende »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 4 og 13.

([52]) For yderligere oplysninger om den amerikanske tilgang, som omfatter en enkeltstrenget indskyderpræference og en betydelig afhængighed af overførselsstrategier, jf. tale af Andrea Enria, formand for ECB's Tilsynsråd, »Of temples and trees: on the road to completing the European banking union«, som findes på ECB's websted for banktilsyn www.bankingsupervision.europa.eu.

([53]) Jf. afsnit 2.3.2. i udtalelse CON/2017/6.

([54]) Jf. artikel 32b i BRRD.

([55]) Jf. artikel 1, nr. 18), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 32b i BRRD.

([56]) Jf. afsnit 3,2 i udtalelse CON/2020/25 og »ECB contribution to the European Commission's targeted consultation on the review of the crisis management and deposit insurance framework«, s. 2 og 8.

10.2. De nationale procedurer for håndtering af ikke-afviklingssager bør harmoniseres yderligere ved at give afviklingsmyndighederne beføjelse til at indlede en administrativ likvidationsprocedure for institutter, der opfylder de to første afviklingsbetingelser, men som ikke er genstand for afvikling på grund af manglende offentlig interesse i afvikling ([57]). Dette ville være den mest effektive vej til beslutsomt at adressere muligheden for en »limbo«-situation i en længere periode.

10.3. ECB støtter, at den kompetente myndighed tillægges beføjelse til at inddrage tilladelsen til kreditinstitutter, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende, men som ikke er under afvikling ([58]). Samtidig bør ændringerne ikke indføre nogen automatik, idet tilbagetrækningen bibeholdes som en skønsmæssig beføjelse for ECB i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ([59]).

10.4. Med hensyn til forslaget om at fastslå, at inddragelse af tilladelsen er en tilstrækkelig betingelse for indledning af en likvidation ([60]), mener ECB, at det er yderst vigtigt at undgå utilsigtede konsekvenser i form af modstridende fortolkninger eller divergerende national gennemførelse. Kommissionens vigtigste forslag om at adressere »limbo«-situationer fastsætter, at når en afviklingsmyndighed fastslår, at et kreditinstitut opfylder alle betingelser for afvikling, bortset fra betingelsen af almen interesse, skal den relevante nationale myndighed også have beføjelse til straks at indlede proceduren for likvidation af kreditinstituttet ([61]). Forslaget om, at tilbagetrækningen af tilladelsen er en »tilstrækkelig« betingelse for afviklingen, kan give medlemsstaterne incitament til at give afkald på en passende gennemførelse af dette vigtige krav om at bemyndige de nationale myndigheder ([62]). En sådan tilgang kan føre til en fejlagtig fortolkning, hvorefter tilsynsmyndighedens inddragelse af tilladelsen vil være den eneste udløsende faktor for indledning af likvidationsprocedurer, uden at der tages hensyn til afviklingsmyndighedens tidligere afgørelse om, hvorvidt betingelserne for afvikling er opfyldt. Denne fremgangsmåde kan føre til en praksis, hvor de nationale administrative myndigheder eller nationale domstole udskyder indledningen af en likvidationsprocedure, indtil tilladelsen inddrages. Dette ville se bort fra muligheden for, at det i nogle tilfælde ville være mere hensigtsmæssigt at indlede likvidationsproceduren, mens kreditinstituttet stadig har en tilladelse til at udøve bankvirksomhed. På baggrund af disse betragtninger anbefaler ECB, at inddragelse af tilladelse ikke er en harmoniseret forudsætning for likvidation af kreditinstitutter.

11. *Uigenkaldelige betalingsforpligtelser til Den Fælles Afviklingsfond*

11.1. ECB anbefaler kraftigt, at andelen af uigenkaldelige betalingsforpligtelser ikke øges fra 30 % til 50 % af institutternes samlede ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond og afviklingsfinansieringsordningerne ([63]). Praksis med kreditinstitutter, der har tegnet uigenkaldelige betalingsforpligtelser, har vist, at den behandling, som nogle kreditinstitutter anvender, kan medføre en risiko for, at deres egentlige kernekapital overvurderes. Dette kan, hvis vurderingen af kreditinstituttets situation viser, at en sådan risiko eksisterer og fortsat ikke er dækket, udløse vedtagelse af tilsynsforanstaltninger for at mindske denne risiko.

([57]) Jf. også punkt 8.6 ovenfor.
([58]) Jf. artikel 1, nr. 18), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 32b, stk. 3, i BRRD.
([59]) Jf. artikel 4, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 5, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).
([60]) Jf. betragtning 16 og artikel 1, nr. 18), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 32b, stk. 4, i BRRD.
([61]) Jf. betragtning 16 og artikel 1, nr. 18), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 32b, stk. 1 og 2, i BRRD.
([62]) Jf. artikel 1, nr. 18), i de foreslåede ændringer af BRRD, som ændrer artikel 32b, stk. 1, i BRRD og fastsætter, at den relevante nationale administrative eller retslige myndighed skal have beføjelse til straks at indlede proceduren for afvikling af instituttet eller enheden på en velordnet måde.
([63]) Jf. artikel 1, nr. 37), litra a), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 70, stk. 3, i SRMR, og artikel 1, nr. 53), litra a), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 103, stk. 3, i BRRD.

11.2. Baggrunden for dette tilsynsmæssige spørgsmål er, at mange kreditinstitutter af regnskabsmæssige årsager ikke registrerer en uigenkaldelig betalingsforpligtelse som en forpligtelse, men holder det uden for deres balance, samtidig med at de registrerer den kontante sikkerhed som et aktiv uden at registrere nogen omkostninger i resultatopgørelsen. På denne måde er kreditinstituttets egentlige kernekapital overvurderet, fordi den ikke afspejler det forhold, at de ressourcer, der er stillet som sikkerhed for afviklingsfonden, ikke kan inddrives uden en tilsvarende kontant betaling. Retten har også anerkendt, at der foreligger en tilsynsrisiko i forbindelse med uigenkaldelige betalingsforpligtelser ([64]). Bemærk, at selv de foreslåede præciseringer ikke ville løse dette problem ([65]).

11.3. Under alle omstændigheder glæder ECB sig over præciseringerne om ([66]), at hvis et kreditinstitut ikke længere er omfattet af SRMR eller BRRD og ikke længere er omfattet af forpligtelsen til at betale bidrag til Den Fælles Afviklingsfond, vil afviklingsmyndigheden kræve de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, der er indgået og stadig er forfaldne. Dette ændringsforslag bekræfter endvidere, at kreditinstitutter under ingen omstændigheder kan inddrive den kontante sikkerhed, der er stillet for at sikre de uigenkaldelige betalingsforpligtelser, medmindre der foretages en tilsvarende betaling til afviklingsfonden, hvilket udløser behovet for at trække en sådan kontant sikkerhed fra kreditinstitutternes egentlige kernekapital.

11.4. Da nogle kreditinstitutter ikke registrerer disse bidrag til Den Fælles Afviklingsfond som en udgift under fondens opbygning, vil de så skulle registrere disse bidrag som en udgift, når fonden anvendes. Mens virkningen på de tilsynsmæssige nøgletal er begrænset af ECB's tilsynsmæssige fradrag, øger uigenkaldelige betalingsforpligtelser kreditinstitutternes overskud i rolige økonomiske tider (når Den Fælles Afviklingsfond opbygges) og forværrer tab i krisesituationer (når Den Fælles Afviklingsfond anvendes), hvorved der skabes en procyklisk afsmitningskanal. ECB anser derfor uigenkaldelige betalingsforpligtelser, når de ikke bogføres som en udgift i Den Fælles Afviklingsfonds opbygningsfase, for at være problematiske set ud fra et systemisk risikoperspektiv og foreslår, at anvendelsen heraf minimeres.

12. *Opfyldelse af minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (kædestrukturer)*

12.1. De foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer giver afviklingsmyndighederne beføjelse til at tillade visse dattervirksomheder at opfylde interne MREL-krav på konsolideret grundlag ([67]) snarere end på individuelt grundlag. Denne mulighed er underlagt to sæt garantier ([68]). For det første kræves det for afviklingsenheder, der er finansielle moderholdingselskaber (blandede) i Unionen, at datterselskabet er det eneste direkte datterselskab, der besiddes af afviklingsenheden, og at både afviklingsenheden og datterselskabet er etableret i samme medlemsstat og er en del af den samme afviklingskoncern. Alternativt kræves det for andre typer afviklingsenheder, at datterselskabet er omfattet af et søjle 2-krav eller et kombineret bufferkrav på konsolideret niveau. For det andet skal afviklingsmyndigheden have konkluderet, at overholdelse af interne MREL-krav på konsolideret niveau ikke har en negativ indvirkning på den relevante koncerns afviklingsmuligheder eller anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på den mellemliggende enhed eller på andre enheder i samme afviklingskoncern.

12.2. Med hensyn til afviklingsenheder, der ikke er (blandede) moderselskaber i Unionen, etableres der en forbindelse med et søjle 2-krav, der pålægges datterselskabet på konsolideret niveau. ECB bemærker, at konsoliderede eller delkonsoliderede krav, der pålægges en datterselskabet i en bankkoncern i Unionen, skal fastsættes i

([64]) Jf. dom af 9. september 2020, BNP Paribas mod Den Europæiske Centralbank, T-150/18 og T-345/18, EU:T:2020:394, præmis 78.

([65]) Jf. artikel 1, nr. 37), litra b), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 70, stk. 3a, i SRMR, og artikel 1, nr. 53), litra b), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 103, stk. 3a, i BRRD.

([66]) Jf. artikel 1, nr. 37), litra b), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 70, stk. 3a, i SRMR, og artikel 1, nr. 53), litra b), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 103, stk. 3a., i BRRD.

([67]) Jf. artikel 1, nr. 3), litra a), og artikel 2, nr. 7), litra a), i de foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer, som ændrer henholdsvis artikel 45f, stk. 1, i BRRD og artikel 12g, stk. 1, i SRMR.

([68]) Jf. artikel 1, nr. 3), litra a), og artikel 2, nr. 7), litra a), i de foreslåede ændringer vedrørende kædestrukturer, som ændrer henholdsvis artikel 45f, stk. 1, i BRRD og artikel 12g, stk. 1, i SRMR.

overensstemmelse med de relevante betingelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([69]) (herefter »kapitalkravsforordningen«, CRR) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([70]) (herefter »kapitalkravsdirektivet«, CRD. Hvis datterselskabet f.eks. hverken er et moderinstitut i en medlemsstat eller har datterselskaber i tredjelande, kan tilsynsmyndigheden kun kræve overholdelse af visse forpligtelser i henhold til CRR og CRD ([71]) på delkonsolideret niveau, hvis dette er berettiget af tilsynshensyn på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for et instituts risiko eller kapitalstruktur, eller hvis medlemsstaterne vedtager national lovgivning, der kræver strukturel adskillelse af aktiviteter inden for en bankkoncern ([72]).

13. *Andre aspekter vedrørende rammen for indskudsforsikring*

13.1. De foreslåede ændringer af direktivet om indskudsgarantiordninger indeholder en række andre ændringer af indskudsgarantirammen ([73]). ECB glæder sig over de ændringer, der fører til yderligere harmonisering og udvidelse af myndighedernes værktøjskasse inden for rammerne af CMDI.

13.2. Nogle få af de foreslåede ændringer i direktivet om indskudsgarantiordninger giver anledning til bekymring hos ECB. For det første har de foreslåede ændringer af direktivet om indskudsgarantiordninger til formål at pålægge tilsynsmyndigheden en forpligtelse til at sikre, at kreditinstitutterne overholder deres forpligtelser som medlemmer af indskudsgarantiordningen ([74]). Tilsynsmyndighedens beføjelser i henhold til kapitalkravsdirektivet kan kun anvendes til at opfylde de mål, der er fastsat heri, og kan ikke udvides til at omfatte ikke-relaterede spørgsmål såsom kreditinstitutters manglende overholdelse af deres forpligtelser som medlemmer af indskudsgarantiordningerne. Desuden er indskudsgarantiordningernes myndigheder meget bedre i stand til at vurdere en sådan overholdelse og bør i stedet tillægges de relevante håndhævelsesbeføjelser. ECB anbefaler derfor, at dette forslag tages op til fornyet overvejelse.

13.3. For det andet foreslås det i de foreslåede ændringer af DGSD, at indskudsgarantiordningerne får lov til at opbevare deres midler på de nationale centralbankkonti ([75]). Selv om åbningen af sådanne konti vil være i overensstemmelse med traktaten ([76]), kan denne bestemmelse kræve ændringer af visse nationale centralbankers statutter i henhold til national lovgivning for at sikre, at både offentlige og private indskudsgarantiordninger er berettigede til at åbne de nødvendige konti. Desuden vil en national centralbanks finansiering af en indskudsgarantiordning, f.eks. gennem udvidelse af kassekreditter i forbindelse med en indskudsgarantiordnings konto hos en national centralbank, ikke være forenelig med forbuddet mod monetær finansiering, for så vidt som indskudsgarantiordningen kan betegnes som et »offentligretligt organ« som omhandlet i traktatens artikel 123, stk. 1 ([77]).

14. *Lettelse af overførslen af bidrag fra indskudsgarantiordninger*

14.1. Når et kreditinstitut i øjeblikket ophører med at være medlem af en indskudsgarantiordning og tilslutter sig en anden indskudsgarantiordning, eller hvis nogle af dets aktiviteter overføres til en anden indskudsgarantiordning, overfører den oprindelige indskudsgarantiordning kun en lille del af kreditinstituttets tidligere bidrag til den nye indskudsgarantiordning. Fra og med 2024 kan muligheden for at overføre bidrag helt ophøre, når indskudsgarantiordningerne har nået deres målniveau, da kun bidragene fra de seneste 12 måneder kan overføres. Hvis et kreditinstitut ændrer sin tilslutning til indskudsgarantiordningen, vil dette føre til et finansieringsoverskud i den oprindelige indskudsgaran-

([69]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

([70]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

([71]) Jf. anden til ottende del af kapitalkravsforordningen og afsnit VII i kapitalkravsdirektivet.

([72]) Jf. artikel 11, stk. 6, i kapitalkravsforordningen.

([73]) Størstedelen af disse ændringer kan spores tilbage til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds udtalelse om finansiering af indskudsgarantiordninger og anvendelse af indskudsgarantifonde (EBA/OP/2020/02), som findes på EBA's websted www.eba.europa.eu.

([74]) Jf. artikel 1, nr. 3), litra a), i de foreslåede ændringer til DGSD, som ændrer artikel 4, stk. 4, i DGSD.

([75]) Jf. artikel 1, nr. 11), litra e), i de foreslåede ændringer af DGSD, som indsætter en ny artikel 10, stk. 7a, i DGSD.

([76]) Jf. artikel 17 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statutten«), hvorefter de nationale centralbanker med henblik på udførelsen af deres operationer kan åbne konti for kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre markedsdeltagere.

([77]) Jf. ECB's konvergensrapport 2022, afsnit 2.2.3 og udtalelse CON/2020/24.

tiordning, da de risici, der dækkes af denne indskudsgarantiordning, reduceres, mens dets finansielle midler forbliver meget ens. På den anden side opstår der i den modtagende indskudsgarantiordning et finansieringsgab, da de overførte ressourcer ikke står i et rimeligt forhold til de overførte risici. Denne mangel skal udfyldes af det overførende kreditinstitut eller alle medlemmer af den modtagende indskudsgarantiordning. Den nuværende indskudsforsikringsramme behandler den oprindelige indskudsgarantiordning gunstigt på bekostning af det overførende kreditinstitut og/eller medlemmerne af den modtagende indskudsgarantiordning. Hvis den ikke ændres, medfører rammen for indskudsforsikring betydelige irreversible omkostninger for et kreditinstitut, der skifter medlemskab af indskudsgarantiordningen. Dette udgør en væsentlig hindring for målet om at fremme det indre marked for banktjenesteydelser i Unionen.

14.2. ECB ærgrer sig over, at Kommissionens forslag ikke følger EBA's henstilling om ([78]) at give EBA mandat til at udvikle en metode, der kan afhjælpe denne mangel i rammen for indskudsgaranti. ECB foreslår at give EBA mandat til at udvikle en metode til beregning af størrelsen af de bidrag, der skal overføres, for at sikre overensstemmelse med de overførte risici. Dette vil minimere finansieringsoverskuddet i den oprindelige indskudsgarantiordning og ethvert finansieringsgab i den modtagende indskudsgarantiordning og dermed undgå at pålægge det overførende kreditinstitut og andre medlemmer af den modtagende indskudsgarantiordning unødvendige omkostninger. En sådan metode bør afveje de involverede indskudsgarantiordningers interesser og bør bevare den finansielle stabilitet i hele systemet.

15. *Udveksling af oplysninger*

15.1. Den foreslåede lovgivningspakke har til formål yderligere at styrke bestemmelserne om udveksling af oplysninger i forbindelse med krisestyring ([79]).

15.2. ECB støtter omfattende og rettidig udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og afviklingsmyndigheder med henblik på krisestyring. ECB og SRB har allerede indført et omfattende bilateralt aftalememorandum, der letter en sådan udveksling ([80]). Memorandummet indfører flere kanaler for informationsudveksling og samarbejde og sikrer, at SRB underrettes om relevante udviklinger vedrørende enheder, som ECB fører direkte tilsyn med.

15.3. ECB er imidlertid bekymret over de foreslåede ændringer af SRMR og BRRD, som kræver, at ECB og andre medlemmer af ESCB giver SRB alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af SRB's opgaver i henhold til SRMR, ([81]) og giver Kommissionen med alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Kommissionens opgaver i henhold til BRRD vedrørende politikudvikling, herunder udarbejdelse af konsekvensanalyser og udarbejdelse af og forhandlinger om lovgivningsforslag ([82]).

15.4. Det materielle anvendelsesområde for disse forpligtelser er ikke klart, og en yderligere præcisering af, hvilken type oplysninger der skal fremsendes til SRB og Kommissionen, ville derfor være velkommen. Navnlig kan eventuelle nye bestemmelser om udveksling af oplysninger, der skal indgå i BRRD, kun finde anvendelse på genstanden for det pågældende direktiv. En sådan udveksling af oplysninger vil f.eks. ikke omfatte oplysninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter eller Kommissionens aktiviteter inden for politikudvikling. ECB forstår, at denne informationsudveksling kun vedrører oplysninger i sammenfattet form, som ikke vedrører individuelle kreditinstitutter. Desuden ser ECB gerne, at der etableres samarbejdsordninger med Kommissionen for at sikre en effektiv og gnidningsløs overførsel af disse oplysninger. Endelig forstår ECB, at alle fortrolige oplysninger vil blive fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med relevant sektorspecifik EU-lovgivning om beskyttelse af fortrolige oplysninger og undtagelser fra en sådan beskyttelse.

([78]) Jf. udtalelse fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om berettigelsen af indskud, dækningsniveauet og samarbejdet mellem indskudsgarantiordninger (EBA/OP/2019/10), som findes på EBA's websted www.eba.europa.eu.

([79]) Jf. artikel 1, nr. 25) og 43), i de foreslåede ændringer til SRMR, som ændrer henholdsvis artikel 30 og 88 i SRMR.

([80]) Aftalememorandum mellem Den Fælles Afviklingsinstans og Den Europæiske Centralbank med hensyn til samarbejde og udveksling af oplysninger.

([81]) Jf. artikel 1, nr. 29), i de foreslåede ændringer af SRMR, som indsætter en ny artikel 34, i SRMR, og artikel 1, nr. 58), i de foreslåede ændringer af BRRD, som indsætter en ny artikel 128, stk. 3, i BRRD.

([82]) Jf. artikel 1, nr. 58), i de foreslåede ændringer til BRRD, som ændrer artikel 128 i BRRD.

15.5. Det bør også erindres, at fortrolig statistisk information kun må fremsendes til SRB og Kommissionen i overensstemmelse med den relevante EU-lovgivning om beskyttelse af fortrolige oplysninger. Navnlig giver artikel 8, stk. 4a, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 ESCB-medlemmerne ([83]) mulighed for at overføre fortrolig statistisk information ([84]) til de myndigheder eller organer i medlemsstaterne og Unionen, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner, markeder og infrastrukturer eller for det finansielle systems stabilitet, i det omfang og med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for, at de kan udføre deres respektive opgaver. I henhold til samme artikel træffer de myndigheder eller organer, der modtager fortrolig statistisk information, alle nødvendige reguleringsmæssige, administrative, tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre fysisk og logisk beskyttelse af fortrolig statistisk information. På dette grundlag og på SRB's anmodning fremsender ECB fortrolig statistisk information til SRB.

16. *Udveksling af personoplysninger*

16.1. Selv om den foreslåede lovgivningspakke har til formål yderligere at styrke bestemmelserne om udveksling af oplysninger i forbindelse med krisestyring, berører den ikke spørgsmålet om beskyttelse af personoplysninger, som er et vigtigt emne og en grundlæggende rettighed. SRMR kan give klarere vejledning om udveksling af personoplysninger og passende garantier for registrerede med henblik på at sikre en rimelig balance mellem de forskellige interesser, der er på spil.

16.2. Desuden har erfaringen vist, at overholdelse af databeskyttelsesreglerne kan kræve mere tid til at udføre de nødvendige foranstaltninger, inden de relevante oplysninger udveksles. Denne ekstra tid, der er behov for, kan føre til eventuelle forsinkelser. Dette ville være særligt problematisk i en krisesituation, hvor SRB f.eks. har brug for hurtige oplysninger for at forberede afviklingen. Der kan derfor være behov for at indføre specifikke bestemmelser for midlertidigt at lette de proceduremæssige databeskyttelseskrav for at sikre en rimelig balance mellem de forskellige interesser, der står på spil under disse kriseomstændigheder.

Hvor ECB foreslår ændringer af forordnings- og direktivforslagene, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument er tilgængeligt på engelsk i EUR-Lex.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 05. juli 2023.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

([83]) Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information (EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8). Retsgrundlaget for forordning (EF) nr. 2533/98 er ESCB-statuttens artikel 5.4, hvor det fastsættes, at Rådet i overensstemmelse med proceduren i ESCB-statuttens artikel 41 bl.a. fastlægger den fortrolighedsordning, der gælder for ECB's indsamling af statistisk information bistået af de nationale centralbanker.

([84]) Som defineret i artikel 1, nr. 12), i forordning (EF) nr. 2533/98.